

[Početak](#)[O nama](#)[Kontakt](#)[Kupite knjigu](#)**Izbornik**

Aktualno
 Najnovije vijesti
 Uvodnik
 Hrvatska
 Unutarnja politika
 Gospodarstvo
 Bosna i Hercegovina
 Vanjska politika
 Iseljenišтво
 Gledišta
 Povijest
 Kultura
 Znanost
 Društvo
 Religija
 Kolumne
 Feljtoni
 Intervjui
 Izjave tjedna

Poveznice

Vlada RH
 Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost
 Matica hrvatska
 Nacionalna i sveučilišna knjižnica
 Hrvatski državni arhiv
 Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
 Hrvatski institut za povijest
 Društvo hrvatskih književnika
 Portal Hrvatskoga kulturnog vijeća
 Hrvatski informativni centar
 Hrvatski memorijalno dokumentacijski centar
 Domovinskog rata
 Glas koncila
 Slobodna Dalmacija
 Novi list online
 Hina

Prijavi se

Korisničko ime

Lozinka

Zapamti me

Prijava

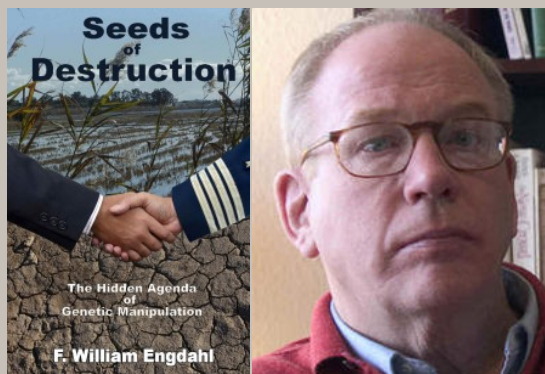
Zaboravili ste lozinku?

Zaboravili ste korisničko ime?

Kreiraj korisnički račun

Nalazite se ovdje: [Početak](#) [Znanost](#) Zašto Rockefelleri teže k uništenju poljodjelaca diljem svijeta?**Zašto Rockefelleri teže k uništenju poljodjelaca diljem svijeta?**Objavljeno petak, 10. travanj 2015. 00:00 | | **Oni to rade sa ciljem masovnog smanjenja populacije**

Tekst originalnog naslova „Why Rockefeller Aim at Destroying Farmers Worldwide?” ili „Zašto Rockefelleri imaju za cilj uništenje poljoprivrednika u svijetu?” autora Williama Engdahla objavljen je u prosincu 2014. Na žalost, hrvatski vodeći (tzv. 'mainstream') mediji prešućuju kako knjige tako i značajne tekstove i analize ovog poznatog predavača i najprodavanijeg autora iz područja geopolitike. Povodom obilježavanja Svjetskog dana zdravlja 7. travnja mnogo smo slušali o sigurnoj hrani budući je ovogodišnja tema bila upravo o sigurnosti hrane. Ovaj tekst Williama Engdahla dokazuje da naša hrana većim dijelom nije zdrava niti sigurna, a o tome sam i ja već pisala.



Nadalje, svi smo mi danas svjedoci uništavanja hrvatskog sela, hrvatskih tradicionalnih poljoprivrednika i ruralnih krajeva. Na žalost, sudbinu mnogobrojnih hrvatskih poljoprivrednika dijele kako brojni farmeri iz država članica Europske unije tako i oni diljem svijeta. William Engdahl je u svojem članku izvrsno prikazao razloge i posljedice nestajanja tradicionalnih poljoprivrednika kako u SAD-u tako i u Europskoj uniji i ostatku svijeta.

Zapadna pop kultura je najvećim dijelom prošlog stoljeća sustavno ponižavala i obezvrjeđivala značenje jedne od najvažnijih profesija uopće. Oni koji rade na zemlji, iz dana u dan, kako bi svima nama dostavili neophodnu nam hranu, najčešće imaju vrlo nizak društveni status koji je najčešće sličan prljavštini zemlje koju obrađuju. Ne, nitko se nije zaustavio kako bi postavio jednostavno pitanje: Što ćemo mi učiniti kada uništimo sve poljodjelce koji nas prehranjuju? Neki vrlo naivni gradski stanovnici olako će odgovoriti: „Pa, mi imamo industrijaliziranu poljoprivrednu proizvodnju, ne trebaju nama danas oni koji rade vlastitim rukama.” Zaista, brojke su impresivne.

Uzmimo za primjer moju domovinu, Sjedinjene Američke Države. U 1950., godini općeg napretka i snažnog gospodarskog rasta ukupna populacija SAD-a broji 151.132.000 a poljoprivredno stanovništvo broji 25.058.000 što znači da od ukupne radne snage na poljoprivrednu radnu snagu otpada nešto više od 12 %. Bilo je tada 5.388.000 farmi s prosječnom veličinom od 87 hektara. Četrdeset godina kasnije, 1990., kada je propao Sovjetski Savez i završio Hladni rat, SAD je imao ukupno 261.423.000 stanovnika od kojih broj poljoprivrednog stanovništva je manji od 3 milijuna, 2.987.552, pa poljoprivrednici čine svega 2,6% od ukupne radne snage. Broj poljoprivrednih gospodarstava smanjen je na 2.143.150, što je gubitak od 60%, ali zbog industrijske koncentracije prosječna veličina/površina iznosi 187 hektara.

Nama koji ovisimo o mesu, mlijeku i mliječnim proizvodima, voću i povrću iz supermarketa rečeno je kako je postignut veliki napredak, da je gotovo 23 milijuna poljoprivrednih radnika 'oslobođeno' te da su oni pronašli novi posao u gradovima a time i bolji život. Ipak, to nije tako jednostavno. Mi ne znamo pravu istinu i stvaramo učinak na kvalitetu hrane koju ima mehanizirana i industrijalizirana proizvodnja hrane u Americi i to od kada je 'Harvard Business School' započela program koji su nazvali „agrobiznis” a koji podupire Zaklada Rockefeller. Time je započela preobrazba naše opskrbe hranom prema modelu naftnog kartela Rockefellera – stvaranje čistog profita.

Anketa

Zašto je Ranko Ostojić vratio grb na pločice?

- Jer ga je natjerao Milanović
 Jer se tako htio
 Jer je tako želio
 Jer se predomislio
 Jer se preplašio javnosti
 Jer je poslušao Karamarku
 Jer sluša glas javnosti
 Zbog izbora
 Nešto drugo

Glasuj

Vidi detalje

Utorak, 14/04/2015 17:35:27

Tko je Online?

Trenutačno aktivnih gostiju:
 539 gostiju i nema članova online

pretražite...

[Registar Branitelja](#)[Udruga Zavjet](#)[Veliko srce malom srcu](#)



Uzgoj svinja, mlječnih krava, tovne junadi, peradi postajao je postupno od 1950-ih industrijalizirani u SAD-u. Pilići su bili smješteni u tako malene kaveze da su jedva mogli stajati. A kako bi što brže rasli i postigli određenu, željenu težinu za tržište, vlasnici su ih „šopali“ s golemim količinama antibiotika, a sada ih uz to hrane još genetski modificiranim kukuruzom i sojom. Prema izvješću 'Natural Resources Defence Council,' 80 % ukupne prodaje antibiotika u SAD-u namijenjeno je primjeni u intenzivnom stočarstvu i peradarstvu, a ne u humanoj medicini. Antibiotici se najvećim dijelom daju životinjama svakodnevno u hrani i vodi za piće kako bi se ubrzao njihov rast. Uostalom, vrijeme je novac.

Tradicionalna obitelj poljoprivrednika, ona kojoj je pripadao moj pokojni djed u Sjevernoj Dakoti prije Prvog svjetskog rata, sada je uništena a vlasnici obiteljskih poljoprivrednih gospodarstava bili su prisiljeni masovno napuštati svoju zemlju i to zahvaljujući politici koju je vodila američka Vlada zajedno s Ministarstvom poljoprivrede (USDA) – ta je politika davala prednost industrijalizaciji poljoprivredne proizvodnje bez obzira na (ne)kvalitetu hrane koja je posljedica takve proizvodnje.

Traktori su postali kompjutorizirani, golemi strojevi vođeni su GPS-om. Jedan takav traktor može raditi na daljinu i učiniti vrlo mnogo čime zamjenjuje rad poljoprivrednika. Rezultat takvog rada financijski je nevjerovatan... za vlasnike industrije kao što su ADM, Cargill, Monsanto, za tvrtke koje pakiraju – kao na primjer Kraft Foods, Kelloggs, Nestle, Unilever, Toepfer, Maggi.

Američki poslovni model „agrobiznisa“ je globaliziran, počevši s GATT (General Agreement on Tariffs and Trade / Opći sporazum o carinama i trgovini) pregovorima o liberalizaciji trgovine u kasnim 1980-im (tzv. Urugvajski krug pregovora) i tada je Europska unija odbacila mnogo toga što je tradicionalno pružalo zaštitu domaćim poljoprivrednicima, a sve u korist slobodne trgovine poljoprivrednim proizvodima.

Kasnih 1980-ih, za vrijeme trajanja Urugvajskog kruga pregovora o slobodnoj trgovini (GATT) kada se namjeravalo golemim američkim sustavima „agrobiznisa“ dati ono što oni žele – slobodu da unište Europsku uniju i druga zaštićena poljoprivredna tržišta sa svojim visoko učinkovitim proizvodima, da unište milijune poljoprivrednika diljem EU-a koji su generacijama s velikim entuzijazmom obrađivali zemlju i proizvodili hranu, ja sam kao novinar otišao u Bruxelles kako bih razgovarao s jednim od visoko pozicioniranih birokrata Europske Komisije koji je odgovoran za poljoprivredu. On je bio dobro obrazovan, poliglot, birokrat, rođen u Danskoj, kako je sam istaknuo. U obranu slobodne trgovine on je tada izjavio: „Zašto bih ja iz Danske morao platiti porez kako bi bavarski seljaci sa svojim malim parcelama mogli ostati u poslu?“

Odgovor koji sam tada zadržao za sebe, odnosio se na tradicionalna obiteljska poljoprivredna gospodarstva koja su jedinstvena i pogodna za posredovanje između prirode i nas u proizvodnji hrane koja je zdrava za čovjeka i životinje. Ni jedan stroj ne može zamijeniti osobnu posvetu ili strast koju sam uvijek nanovo vidio kod svakog farmera koji je istinski brinuo o svojim životinjama ili usjevima. Sada ti isti i vrlo bogati bez imalo ljubavi, ja ih nazivam 'američki oligarsi,' sustavno čine sve kako bi UNIŠTILI KVALITETU NAŠE HRANE.

Jasno, po mojem mišljenju, oni to rade sa ciljem masovnog smanjenja populacije. Nema drugog razloga zašto bi Zaklada Rockefeller trošila stotine milijuna dolara (oslobođenih poreza) za stvaranje tehnologije genetskog inženjeringa (GMO), pružanje potpore kompaniji Monsanto i drugim kemijskim gigantima kao što je DuPont, očito znajući da polagano truju populaciju s posljedicom prerane smrti. Dokaz za ovu tvrdnju pružaju rezultati znanstvenog istraživanja o štetnom, toksičnom učinku pesticida (herbicida, insketicida, fungicida i dr.) na zdravlje poljodjelaca kod kojih izazivaju neurološka oštećenja, uključujući depresiju, Parkinsonovu bolest pa i samoubojstva. (Napomena: budući sam i ja o tome pisala već ranije, sada ne bih ponavljala isto. Molim vidjeti tekst: "Samoubojstva i depresija kod poljodjelaca povezuje se s pesticidima," HF, 7. 11. 2014.).



Obitelj Rockefeller

Ukratko, mi uništavamo nutritivnu odnosno hranjivu vrijednost naše hrane i polagano uništavamo preostale poljoprivrednike koji su odgovorni za proizvodnju takve hrane. To je recept za ultimativno izumiranje života na planeti kakvog mi poznajemo. NE, OVO NIJE PRETJERIVANJE.

Ja čvrsto vjerujem da pošten, prirodno svjestan proizvođač organske hrane bi smio primati značajne porezne olakšice za poticanje drugih poljoprivrednika da napuste groteskni model agrobiznisa te da se ponovno vrate na poštenu proizvodnju hrane od prije nekoliko desetljeća. I jako visoko opozivanje treba nametnuti onim poljoprivrednicima koji koriste dokazano toksične

kemikalije poput monsantovog herbicida „Roundup“ ili neonikotinoida kompanija Bayer AG (Confidor, Gaucho ili Advocate, ili Poncho) ili Syngente (npr. Actara, Platinum ili Cruiser, to su samo neka od imena zloglasnih pesticida).

Upravo sada naši zakonodavci u Europskoj uniji i SAD-u rade sve kako bi to obeshrabrili, to je zapravo nešto prilično glupo, osim, naravno, ako neki bez ljubavi, o moći ovisni oligarsi koji sjede na vrhu svoje planine i gledaju posprdno na nas normalan narod, nisu odlučili da je to upravo ono što oni žele. Ako je tako, na nama je da prestanemo gledati prema gore, tj. prema onima na vrhu planine, i počnemo gledati na ono što smo sami prihvatili kao normalno, a to je da se nas i poljoprivrednike koji nas hrane – ubija. Možda je došlo vrijeme da promijenimo tu nezdravu situaciju. (autor: F. William Engdahl)

Prevela: Rodjena Marija Kuhar, dr. med. vet.

Dodaj komentar

Ime

E-mail

Web stranica

1000 simbol lijevo

Sigurnosni kod

Osvježi

Pošalji

JComments

Copyright © 2015 Hrvatski Fokus. Sva prava zadržana.
Joomla! je slobodan softver objavljen pod GNU Općom javnom licencom (GPL).